

اشاره

آیا تاکنون قبل از توجه به برنامه، محیط آموزش و نوع مربیان در مراکز پیش از دبستان به تدابیر و سیاست‌های اجرایی این محیط‌ها در زمینه پوشش کودکان، اندیشیده‌ایم؟ وضعیت ظاهری، نوع پوشش اعم از کفش، لباس در فصول مختلف و موقعیت‌های خاص، نوع کفش و زیباسازی مو و غیره نیز از نظر بهداشتی و ایمنی باید مورد توجه اولیا و نیز مسئولان مراکز قرار گیرد. این مقاله به این مهم پرداخته است و اندیشه‌های تازه‌ای را برمی‌انگیزد.

بچه‌ها چه طور لباس بپوشند؟

کودکی ۳ ساله دیدم که در مهد کودک آمده بود و لباس بسیار تمیز و شیک به تن داشت و کمر بند محکمی به شلوارش بسته بود و هنگامی که دست در دست مادر به راهرو ورودی اتاق مربیان و مدیر قدم گذاشت، با خود فکر کردم که پسر کوچک چه احساسی دارد؟ به کجا آمده است؟ برای میهمانی است یا برای عکس گرفتن یادگاری آماده شده است؟

دختر کوچک ۴ ساله‌ای را در مرکز آموزشی دیگری مشاهده کردم که موهای زیبایش را مادر مهربانش به سفتی بالای سرش گره زده بود که فشاری را بر سر و بالای ابروهایش می‌شد احساس کرد.

با خود فکر کردم، اگر به همه چیز توجه داریم، به این مسئله نیز باید نگاه بهداشتی داشت. پوشش کودکان از لحظه تولد تا سال‌های بالاتر و به‌ویژه دوران اولیه کودکی و سال‌های پایه رشد از اهمیت شایان توجهی برخوردار است.

بهداشت و ایمنی کودکان تحت تأثیر لباس و پوشش آن‌ها نیز قرار دارد. یکی از راه‌های اطمینان از پوشش مناسب کودکان این است که آن‌ها را تشویق کنیم تا برای موقعیت و رویدادهای مختلف لباس بپوشند. برای بازی کردن و فعالیت در مراکز پیش دبستانی و مهدهای کودک حتماً باید نگاه سلیقه‌ای و بزرگ‌مدارانه را کنار بگذاریم. کودکان به البسه‌ای نیاز دارند که بتوانند در آن به فعالیت و جنب‌وجوش بپردازند. پوششی که چسبان و تنگ نباشد و پوشیدن

و درآوردن آن به راحتی و آسانی صورت بگیرد و نظافت و تمیز کردن آن نیز زحمت ویژه‌ای نداشته باشد.

در فضای بیرون از اتاق و در فصول سرد و گرم و تغییرات جوی و ناگهانی باید به کودکان یاد دهیم که برای حفظ سلامتی

نگاه بهداشتی به پوشش کودک

دکتر مرجان گودرزی

۱۰

رشد آموزش پیش دبستانی
دوره سوم، شماره ۴
تابستان ۱۳۹۱

خود و اطرافیان به پوشش خود اهمیت دهند
و متناسب با اوضاع عمل کنند.
برای ارتقاء و بهبود خودیاری و استقلال کودکان،
والدین و مربیان و بزرگترها باید کودکان را در انتخاب
پوشش هدایت و اداره کنند. کمربندهای منعطف،
گره‌هایی از جنس نرم و لطیف، زیپ‌های درشت و بزرگ،
لباس زیرهای کتانی و از جنس غیر حساسیت‌زا و گل‌سرهای
زیبا اما قابل کنترل، و کفش‌های مناسب و اندازه که به انگشتان
کودک و در حال رشدشان فشار وارد نیآورد، از جمله موارد
مدیریت پذیراست.
پوشیدن شلوار بلند و راحت برای هر دو جنس پسر و دختر انتخاب
خوبی است. اگرچه در مراکز دختران برای پوشیدن دامن و پیراهن منعی
وجود ندارد.
لباس‌های بلند برای دختران به هنگام بالا رفتن از پله‌ها، پلکان بازی و فعالیت‌های
دیگر بسیار خطرناک است، دویدن و بالا رفتن و پایین آمدن علاوه بر سختی برای
کودک و ایجاد خطر سقوط، لذت و شادی بودن با بچه‌های دیگر را کاهش می‌دهد
و به اصطلاح دست و پاگیر است. اما در صورت جداسازی
جنسیتی (بعضی مراکز مختلط نیستند)، پوشیدن دامن و شلوار
کوتاه و یا لباس‌های دخترانه دیگر نیز راحت است.
ایمن‌ترین کفش‌ها برای بازی‌های فعال کودکان از موادی تهیه
می‌شوند که به پاشنه و نوک پای کودکان آسیب وارد نکند.
و البته سلامتی و بهداشت کودک، با توجه به پوشش آن‌ها
نگرانی‌های والدین و کارکنان را نیز کاهش می‌دهد و در نهایت
به کودکان امکان استقلال، کسب تجربه کودکانه و لذت وافر از
بازی و فعالیت را در محیط‌های پیش از دبستان خواهد داد. و نیز
در سال‌های بالاتر و دبستان نیز امکان توجه به تغییرات پوششی
کودکان را به بزرگترها خواهد داد.
**حال بیندیشیم که فرزندان ما چه‌گونه لباس می‌پوشند. به
همراه کودکان تصمیم بگیریم و نه برای آنان.**

پوشش کودکان از لحظه تولد
تا سال‌های بالاتر و به‌ویژه دوران
اولیه کودکی و سال‌های پایه رشد از اهمیت
شایان توجهی برخوردار است